Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0161

Zapewnienie rozliczalności i sprawiedliwości w odpowiedzi na ciągłe ataki Rosji na ludność cywilną w Ukrainie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2026 r. w sprawie zapewnienia rozliczalności i sprawiedliwości w odpowiedzi na ciągłe ataki Rosji na ludność cywilną w Ukrainie (2026/2700(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Ukrainy i Rosji,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. i protokoły dodatkowe do nich,

– uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,

– uwzględniając porozumienie między Radą Europy a Ukrainą z 25 czerwca 2025 r. w sprawie ustanowienia Specjalnego Trybunału do spraw Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 26 czerwca 2025 r., 18 grudnia 2025 r. i 19 marca 2026 r.,

– uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ: z 2 marca 2022 r. potępiającą rosyjską agresję przeciwko Ukrainie stanowiącą naruszenie Karty Narodów Zjednoczonych oraz z 14 listopada 2022 r. w sprawie działań naprawczych i zadośćuczynienia za agresję przeciwko Ukrainie,

– uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie utworzenia Międzynarodowej Komisji do spraw Roszczeń dla Ukrainy,

– uwzględniając utworzenie Międzynarodowego Centrum Ścigania Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie,

– uwzględniając art. 136 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że minęły ponad cztery lata odkąd Rosja rozpoczęła bezprawną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną pełnoskalową wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, kontynuując atak zapoczątkowany w 2014 r. aneksją Krymu i okupacją części obwodu donieckiego, co stanowi rażące naruszenie suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy oraz pociąga za sobą poważne konsekwencje humanitarne, gospodarcze, środowiskowe i regionalne; mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza wynika z nacjonalistycznej ideologii imperialistycznej i jest elementem szerzej zakrojonych działań wymierzonych w Zachód, jego wartości i demokrację;

B. mając na uwadze, że Rosja celowo i wielokrotnie atakowała ludność cywilną i obiekty cywilne, w tym infrastrukturę energetyczną i placówki służby zdrowia, co stanowi poważne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym konwencji genewskich i Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego; mając na uwadze, że wielokrotne rosyjskie ataki na ukraińską cywilną infrastrukturę energetyczną minionej zimy zmusiły miliony Ukraińców do stawienia czoła fali mrozów przy ograniczonym dostępie do energii elektrycznej, ogrzewania i bieżącej wody; mając na uwadze, że ciągłe i systematyczne ataki na infrastrukturę energetyczną skutkują powszechnymi przerwami w dostawach energii elektrycznej, które dotykają m.in. szpitale i podstawowe usługi, zagrażając życiu ludności cywilnej;

C. mając na uwadze, że niedawno siły rosyjskie zintensyfikowały ataki powietrzne i rakietowe na główne ukraińskie miasta, w tym Kijów, Charków, Dniepr, Odessę i Zaporoże, co spowodowało wiele ofiar wśród ludności cywilnej i rozległe zniszczenia obszarów mieszkalnych; mając na uwadze, że w kwietniu 2026 r. Rosja przeprowadziła bezprecedensową liczbę ataków na Ukrainę, zabijając co najmniej 75 cywilów i raniąc ponad 400 osób; mając na uwadze, że według Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do spraw Praw Człowieka (OHCHR) od 24 lutego 2022 r. zginęło ponad 15 500 cywilów, a ponad 43 000 odniosło obrażenia, przy czym rzeczywiste liczby są prawdopodobnie znacznie wyższe;

D. mając na uwadze, że według danych UNICEF-u ponad 3 200 dzieci w Ukrainie poniosło śmierć lub zostało rannych, ponad jedna trzecia pozostaje przesiedlona, a tysiące szkół i placówek edukacyjnych zostało uszkodzonych lub zniszczonych, w związku z czym co trzecie dziecko nie może uczęszczać do szkoły w pełnym wymiarze godzin; mając na uwadze, że w marcu 2026 r. oenzetowska Niezależna Międzynarodowa Komisja Śledcza w sprawie Ukrainy stwierdziła, że władze rosyjskie dopuściły się zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych polegających na deportacji, przymusowym

przemieszczaniu i wymuszonych zaginięciach dzieci ukraińskich; mając na uwadze, że UE wielokrotnie wzywała Rosję i Białoruś do zapewnienia bezpiecznego i bezwarunkowego powrotu do Ukrainy wszystkich dzieci ukraińskich i innych cywilów, które deportowano lub przemieszczono; mając na uwadze, że z wypowiedzi dzieci, które wróciły do kraju, wynika, że władze rosyjskie poddawały je „reedukacji", aby wymazać ich ukraińską tożsamość;

E. mając na uwadze, że od 24 lutego 2022 r. Światowa Organizacja Zdrowia udokumentowała co najmniej 2 881 ataków na pracowników służby zdrowia, placówki opieki zdrowotnej, karetki pogotowia i magazyny medyczne w całej Ukrainie;

F. mając na uwadze, że Zgromadzenie Ogólne ONZ uznało, że Rosja musi odpowiedzieć za wszystkie naruszenia prawa międzynarodowego w Ukrainie lub przeciwko Ukrainie oraz ponieść konsekwencje prawne swoich działań niezgodnych z prawem międzynarodowym, co obejmuje zadośćuczynienie za zniszczenia spowodowane takimi działaniami; mając na uwadze, że Zgromadzenie Ogólne ONZ uznało również, że należy ustanowić międzynarodowy mechanizm zadośćuczynienia za zniszczenia, straty i szkody powstałe w wyniku niezgodnych z prawem międzynarodowym działań Federacji Rosyjskiej;

G. mając na uwadze, że w marcu 2023 r. Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakazy aresztowania Władimira Putina i Marii Lwowej-Biełowej za zbrodnię wojenną polegającą na bezprawnym przemieszczaniu i deportacji dzieci ukraińskich; mając na uwadze, że następnie trybunał wydał nakazy aresztowania czterech wyższych rangą rosyjskich wojskowych – Wiktora Sokołowa, Siergieja Kobylasza, Siergieja Szojgu i Walerija Gierasimowa – oskarżonych o kierowanie atakami na obiekty cywilne i o zbrodnie przeciwko ludzkości;

H. mając na uwadze, że Rosja w sposób systematyczny zaatakowała i zniszczyła ponad 1 700 ukraińskich obiektów dziedzictwa kulturowego i ponad 2 500 obiektów infrastruktury kulturalnej, w tym muzea i archiwa, z naruszeniem Konwencji haskiej z 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego; mając na uwadze, że UNESCO odnotowało zniszczenia w ponad 500 obiektach dziedzictwa kulturowego w Ukrainie, w szczególności w wyniku powtarzających się rosyjskich ataków rakietowych i z użyciem dronów; mając na uwadze, że wśród nich znajdują się miejsca o wyjątkowej wartości uniwersalnej, w szczególności Sobór Sofijski w Kijowie oraz historyczne centrum Odessy wpisane na listę zagrożonego dziedzictwa światowego w bezpośredniej konsekwencji rosyjskiej wojny napastniczej; mając na uwadze, że celowe niszczenie tożsamości kulturowej stanowi dodatkowy wymiar krzywd wyrządzonych narodowi ukraińskiemu;

I. mając na uwadze, że dalsze stosowanie przez Rosję pocisków rakietowych i dronów w pobliżu obiektów jądrowych w Ukrainie – w tym w strefie zamkniętej w Czarnobylu, w której spowodowało to poważne uszkodzenia nowej bezpiecznej powłoki elektrowni jądrowej – stanowi poważne i stałe zagrożenie dla bezpieczeństwa jądrowego i jądrowego bezpieczeństwa fizycznego;

J. mając na uwadze, że UE potwierdziła swoje zaangażowanie na rzecz pełnego rozliczenia zbrodni wojennych i innych najpoważniejszych przestępstw oraz wezwała do długofalowych wysiłków, aby uruchomić Specjalny Trybunał do spraw Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie, a także przeznaczyła 10 mln EUR na finansowanie zespołu, który przygotuje instytucjonalne, logistyczne i organizacyjne podstawy tego organu;

K. mając na uwadze, że 16 grudnia 2025 r. UE podpisała Konwencję Rady Europy ustanawiającą Międzynarodową Komisję do spraw Roszczeń dla Ukrainy, aby umożliwić ofiarom cywilnym uzyskanie odszkodowań; mając na uwadze, że komisja ta ma zostać zainaugurowana przy okazji 135. sesji Komitetu Ministrów Rady Europy w Kiszyniowie 14 maja 2026 r.; mając na uwadze, że utworzony w 2023 r. rejestr szkód służy do ewidencjonowania kwalifikujących się roszczeń o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez Rosję i jest podstawowym narzędziem umożliwiającym Ukrainie i jej obywatelom ubieganie się o reparacje wojenne na mocy prawa międzynarodowego;

L. mając na uwadze, że w wyroku z 9 lipca 2025 r. w sprawie *Ukraina i Niderlandy przeciwko Rosji* Europejski Trybunał Praw Człowieka uznał, że w kontekście konfliktu, który rozpoczął się we wschodniej Ukrainie w 2014 r., Rosja ponosi odpowiedzialność za powszechne i rażące łamanie praw człowieka naruszające europejską konwencję praw człowieka, w tym za zestrzelenie samolotu MH17 w lipcu 2014 r.;

M. mając na uwadze, że jakiekolwiek przyszłe zawieszenie broni lub proces pokojowy nie mogą utrudniać, opóźniać ani podważać aktualnych i przyszłych rozliczeń; mając na uwadze, że rozliczalność i pokój są wzajemnie wzmacniającymi się imperatywami prawa międzynarodowego;

1. ponownie z całą stanowczością potępia brutalną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie, w tym celowe ataki na obszary mieszkalne oraz infrastrukturę cywilną i krytyczną, a także wyraża głębokie oburzenie w związku z niedawnymi brutalnymi atakami Rosji na ludność cywilną z kwietnia 2026 r.;

2. ponawia żądanie, aby Rosja natychmiast, całkowicie i bezwarunkowo zaprzestała ataków na ludność cywilną i infrastrukturę cywilną, wycofała wszystkie siły zbrojne z uznanego przez społeczność

międzynarodową terytorium Ukrainy, zaprzestała przymusowych deportacji i nielegalnych adopcji oraz stosowania tortur i nieludzkiego traktowania, a także uwolniła i odesłała do kraju wszystkich zatrzymanych, porwanych i nielegalnie adoptowanych cywilów;

3. ponownie wyraża niezachwianą solidarność z odważnym narodem Ukrainy oraz poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej tego kraju w granicach uznanych na arenie międzynarodowej, a także zwraca uwagę na niezbywalne prawo Ukrainy do samoobrony na mocy art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych;

4. podkreśla, że wojna napastnicza Rosji stanowi jawne naruszenie prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych oraz bezprecedensowy atak na bezpieczeństwo Europy; podkreśla, że przywódcy Rosji i jej sojusznicy muszą zostać pociągnięci do odpowiedzialności za rolę, jaką odegrali w zbrodni agresji, zbrodniach wojennych, zbrodniach przeciwko ludzkości i innych zbrodniach wagi międzynarodowej;

5. zauważa z głębokim zaniepokojeniem, że państwo rosyjskie i jego poprzednik, Związek Radziecki, nigdy nie zostały pociągnięte do odpowiedzialności za swoje zbrodnie, w tym za zbrodnię w Katyniu – prawdę historyczną o której Moskwa ponownie próbuje przeinaczyć, bezpośrednio zaprzeczając udokumentowanym dowodom i swoim wcześniejszym twierdzeniom– oraz za masową deportację całych narodów na Syberię, co utrwaliło kulturę bezkarności, którą kontynuowano w kontekście zbrodni wojennych popełnionych podczas pierwszej i drugiej wojny czeczeńskiej, rosyjskiej napaści na Gruzję w 2008 r., interwencji wojskowej w Syrii oraz od 2014 r. w Ukrainie, i co nadal umożliwia popełnianie kolejnych zbrodni; uważa, że dalsze gloryfikowanie osób takich jak znany założyciel radzieckiego aparatu bezpieczeństwa i architekt terroru państwowego Feliks Dzierżyński, w tym niedawne nazwanie jego imieniem akademii Federalnej Służby Bezpieczeństwa, a także systematyczne negowanie, zniekształcanie, a nawet usprawiedliwianie zbrodni popełnianych przez Związek Radziecki przeciwko ludności okupowanej i osobom zamieszkującym terytorium obecnej Federacji Rosyjskiej wyraźnie utrwalają tę kulturę bezkarności i jasno wskazują, jakie wartości wyznają osoby sprawujące władzę w Rosji; uważa w związku z tym, że brutalność Rosji w Ukrainie, którą napędzają przywódcy polityczni i najwyższe struktury wojskowe przy wsparciu wielu grupy społecznych, ma charakter systemowy i odzwierciedla głęboko zakorzenioną imperialistyczną politykę nierozerwalnie związaną z przemocą, represjami i rozlewem krwi; ostrzega, że jeżeli obecnie nie zostanie zagwarantowana zdecydowana i możliwa do wyegzekwowania rozliczalność, oczekiwanie, że w przyszłości sytuacja ulegnie zmianie, jest nie tylko nieuzasadnione, ale również niebezpiecznie naiwne;

6. ubolewa nad faktem, że dotychczasowe działania społeczności międzynarodowej nie zdołały położyć kresu rosyjskiej agresji; wzywa UE oraz jej państwa członkowskie i partnerów do zwiększenia presji na Rosję i znacznego wzmocnienia wsparcia wojskowego dla Ukrainy – w szczególności w dziedzinie obrony powietrznej i zdolności do głębokich ataków – w celu ochrony ukraińskiej ludności cywilnej i infrastruktury krytycznej;

7. pochwala oenzetowską Niezależną Międzynarodową Komisję Śledczą w sprawie Ukrainy za badanie zarzutów naruszeń i łamania praw człowieka oraz naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego i powiązanych z nimi zbrodni, a także wyraża zadowolenie z przedłużenia jej mandatu; zdecydowanie odrzuca twierdzenia Rosji, jakoby atakowała wyłącznie cele wojskowe; przypomina, że komisja śledcza ustaliła, że siły rosyjskie systematycznie atakują ludność cywilną i obiekty cywilne;

8. popiera ustanowienie i szybkie rozpoczęcie działalności Specjalnego Trybunału do spraw Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie oraz zachęca wszystkie państwa członkowskie UE, by włączyły się w jego prace; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Niderlandów do goszczenia siedziby specjalnego trybunału w początkowej fazie i zachęca do wzmożenia działań na rzecz finalizacji oferty dotyczącej siedziby na potrzeby fazy drugiej; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by nadal wspierały ustanowienie Specjalnego Trybunału do spraw Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie, by zapewniły jego jak najszybsze uruchomienie i by zabiegały o szersze poparcie dla niego na arenie międzynarodowej;

9. pochwala kluczową rolę Eurojustu i jego wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego we wspieraniu rozliczeń za zbrodnie popełnione w Ukrainie; wzywa Komisję, aby zapewniła stałe finansowanie Międzynarodowemu Centrum Ścigania Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie po grudniu 2026 r., dzięki czemu zgromadzone dowody będzie można w całości przekazać przyszłemu specjalnemu trybunałowi;

10. pochwala ukraińskie i międzynarodowe organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które dokumentują rosyjskie zbrodnie wojenne w Ukrainie oraz wspierają ofiary i świadków; z zadowoleniem przyjmuje stałe wsparcie udzielane przez misję doradczą UE na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa w Ukrainie, oddzielnie i w ramach grupy doradczej ds. masowych aktów okrucieństwa, która odgrywa kluczową rolę we wzmacnianiu mechanizmów rozliczalności;

11. podkreśla, że do odpowiedzialności należy pociągnąć wszystkie osoby mogące kierować zbrodnią agresji lub ją umożliwiać, w tym wysokich rangą polityków, wojskowych i pracowników wymiaru sprawiedliwości; podkreśla w związku z tym, że należy pociągnąć do odpowiedzialności również sędziów Trybunału Konstytucyjnego

Federacji Rosyjskiej i członków Dumy Państwowej, których decyzje pozwoliły na aneksję terytoriów ukraińskich, a tym samym bezpośrednio umożliwiły zbrodnię agresji, przy czym należy w pierwszej kolejności zająć się osobami, które ponoszą największą odpowiedzialność;

12. podkreśla swoje pełne poparcie dla śledztwa Międzynarodowego Trybunału Karnego w sprawie zarzutów zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości lub zbrodni ludobójstwa popełnionych w Ukrainie; przypomina obowiązki państw członkowskich wynikające ze statutu rzymskiego, zgodnie z którymi muszą one aresztować i wydawać wjeżdżające na ich terytorium osoby podlegające nakazom aresztowania Międzynarodowego Trybunału Karnego; wyraża głębokie zaniepokojenie sankcjami nałożonymi przez Stany Zjednoczone na Międzynarodowy Trybunał Karny oraz na jego prokuratorów, sędziów i pracowników, które to sankcje narażają na szwank wszystkie dochodzenia oraz stanowią poważny atak na system międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości; wzywa Komisję, by niezwłocznie uruchomiła status blokujący, a państwa członkowskie – by pilnie wzmogły starania dyplomatyczne o ochronę i zabezpieczenie Międzynarodowego Trybunału Karnego jako niezbędnego fundamentu międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości;

13. potępia wywóz przez Rosję skradzionego zboża z okupowanych obszarów Ukrainy i podkreśla, że jego konfiskata może stanowić zbrodnię wojenną; apeluje o natychmiastowe działania, aby powstrzymać wywóz nielegalnie skonfiskowanego zboża i handel nim;

14. wyraża poparcie dla pełnego członkostwa UE w Międzynarodowej Komisji do spraw Roszczeń dla Ukrainy; wzywa państwa członkowskie, by sprawnie zakończyły wszystkie formalne procedury w celu przystąpienia do Międzynarodowej Komisji ds. Roszczeń, co umożliwi szybkie rozpoczęcie jej prac;

15. podkreśla potrzebę skutecznej koordynacji wszystkich mechanizmów rozliczalności, tak aby unikać powielania wysiłków, zapewnić skuteczność i zminimalizować negatywny wpływ na ofiary i świadków;

16. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawicielkę Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisję do ustanowienia delegatury UE przy organizacjach międzynarodowych mających siedzibę w Hadze – do których obecnie zaliczają się Międzynarodowy Trybunał Karny, Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości i Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej – w tym w celu zagwarantowania, że UE będzie rzeczywiście brać udział w pracach nowych organów międzynarodowych, które mają tam zostać ustanowione;

17. z zadowoleniem przyjmuje długo oczekiwane zatwierdzenie przez Radę pożyczki UE dla Ukrainy w wysokości 90 mld EUR; oczekuje – zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez Komisję na sesji plenarnej w lutym 2026 r. – właściwego wdrożenia elastyczności przewidzianej w pakiecie w ramach systemu odstępstw określonego w art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego pożyczkę na potrzeby wsparcia Ukrainy[1]; ponawia apel o znalezienie legalnych sposobów wykorzystania sald gotówkowych związanych z rosyjskimi aktywami państwowymi, które unieruchomiono w ramach sankcji UE, do wspierania obrony i odbudowy Ukrainy, w tym wypłaty rekompensat w ramach Międzynarodowej Komisji ds. Roszczeń dla Ukrainy, oraz m.in. do sfinansowania odbudowy nowej bezpiecznej powłoki elektrowni jądrowej w Czarnobylu, którą zniszczyły ataki rosyjskich dronów;

18. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie 20. pakietu sankcji przeciwko Rosji; odnotowuje, że narzędzie przeciwdziałające obchodzeniu sankcji wykorzystuje się do tego, by blokować przekierowywanie wywozu technologii wrażliwych przez państwa spoza UE; domaga się utrzymania sankcji do czasu wynegocjowania i trwałego wdrożenia porozumienia pokojowego; wzywa UE i jej państwa członkowskie do podejmowania systematycznych działań w celu rozwiązania problemu obchodzenia sankcji;

19. wzywa Radę i Komisję do dbania o ścisłe utrzymanie sankcji unijnych wobec Rosji i do ich dalszego rozszerzenia na wszystkie osoby i podmioty, których decyzje umożliwiły lub ułatwiły popełnianie zbrodni wojennych i innych poważnych przestępstw przeciwko ukraińskiej ludności cywilnej;

20. wzywa instytucje i organy UE, szczególnie Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, do współpracy z władzami ukraińskimi i do przewodzenia aktywnej kampanii komunikacyjnej w całej Europie i na świecie, tak aby informować o zbrodniach wojennych popełnionych przez Rosję i jej sojuszników oraz budować poparcie dla rozliczalności i sprawiedliwości;

21. przypomina, że bezprawna deportacja i przymusowe przesiedlanie ukraińskich dzieci stanowi poważne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka; z zadowoleniem odnotowuje inicjatywę Komisji, aby wspólnie z Ukrainą i Kanadą zorganizować posiedzenie wysokiego szczebla Międzynarodowej Koalicji na rzecz Powrotu Ukraińskich Dzieci w maju 2026 r. w Brukseli; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze nie przystąpiły do tej koalicji, by

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/467 z dnia 24 lutego 2026 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia pożyczki na potrzeby wsparcia Ukrainy na lata 2026 i 2027 (Dz.U. L, 2026/467, 26.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/467/oj).

to niezwłocznie uczyniły;

22. piętnuje podejmowane przez Rosję systematyczne próby wymazania historii, kultury, języka i tożsamości Ukrainy; przypomina, że skala zniszczeń spowodowanych napaścią Rosji pozostaje poważna oraz że bezpośrednie szkody wyrządzone w infrastrukturze kulturalnej i dziedzictwie kulturowym Ukrainy do kwietnia 2026 r. szacuje się na ponad 4 mld EUR;

23. przypomina, że rosyjska wojna napastnicza i ataki na infrastrukturę przemysłową i energetyczną spowodowały poważne i długotrwałe szkody dla środowiska w Ukrainie, w tym zniszczenie ekosystemów oraz zanieczyszczenie wody i gleby; wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia wszystkich inicjatyw mających na celu udokumentowanie degradacji środowiska spowodowanej rosyjską wojną oraz do poparcia działań na rzecz zapewnienia rozliczalności i odszkodowań;

24. potwierdza niezachwiane zobowiązanie UE do wsparcia odbudowy Ukrainy oraz ponownie wyraża gotowość do udziału w odbudowie gospodarki Ukrainy oraz jej infrastruktury cywilnej i krytycznej; podkreśla strategiczne znaczenie Instrumentu na rzecz Ukrainy dla wzmocnienia odporności Ukrainy, przyspieszenia jej odbudowy oraz wsparcia jej na drodze do trwałego rozwoju i członkostwa w UE;

25. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi, rządowi i Radzie Najwyższej Ukrainy, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Europy, Kongresowi Stanów Zjednoczonych, Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu i władzom rosyjskim.